

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznaki la plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kurat Koblar in narodna stranka.

1.

Že mnogokrat smo prosili izvenkranjske slovenske liste, naj pišejo o kranjskih razmerah nepristransko in naj se, ako imajo dobro voljo, biti pravični, prej informujejo, predno izrečejo kako sodbo. Žal, da tega še vedno nismo mogli doseči, dasi je to pogoj mejsobojnemu razumevanju.

Ponavljamo to prošnjo tudi danes, iskreno želeč, da bi našla odmeva tudi v Gorici. Povod temu nam je dala „Soča“, kateri je v zadnji številki o sferi kurata Koblarja izrekla naslednjo sodbo:

„Narodna stranka je izključila iz svoje srede zadnjega duhovnika, Koblarja, ker ni hotel podpisati izjave proti „Slov. Listu“. Obžalujemo! Nasledki ne izostanejo! Sedanja narodna stranka naj kar črta iz vrste svojih somišljenikov celo deželo goriško.

Ta sodba je krivična, da ne rabimo ostrejših besede. Iz nje se vidi, da tudi „Soča“ ne ve, kaj je prouzročilo konflikt mej izvrševalnim odborom narodne stranke in kuratom Koblarjem, in prav zagledatelj hočemo to zadevo mirno in stvarno pojasniti.

Pred vsem — in to mora vedeti tudi „Soča“ — ni narodna stranka „izključila“ kurata Koblarja zagledatelj, ker ni hotel podpisati izjave proti „Slov. Listu“, nego zagledatelj, ker sploh programa narodne stranke ni hotel podpisati. Izjava, katero je izvrševalni odbor predložil gospodu Koblarju in katero smo doslovno natisnili, je jasno stilizirana. V njej se je zahtevalo, naj gosp. Koblar izjavi, da hoče kandidovati na podlagi programa narodne stranke, ob enem, kot druga, nekako postranska točka pa se je tudi zahtevalo, naj gospod Koblar izjavi, da se ne identifikuje z besnimi in nepoštenimi napadi „Slov. Lista“ na narodno stranko.

Zvrševalni odbor je torej postopal popolnoma korektno, ko je zahteval, naj se pojasni razmerje mej narodno stranko in gospodom Koblarjem, saj tega vendar ne more nihče zahtevati, naj bi stranka kandidovala koga, kateri se sam ne smatra njenim pristašem, kateri se ne strinja

z njenim programom, pač pa se druži in identifikuje z drugo stranko, katera si je postavila nalogo, uničiti narodno stranko, in katera se v svojem glasilu na najgostejši način proti njej bori.

To je bilo toliko bolj potrebno, ker gospod Koblar že pri prvi volitvi, ko je bil namestu gospoda pl. Globočnika izvoljen v državni zbor, ni postopal povsem pravilno. Gospodu Koblarju je moralo biti znano, da narodna stranka načeloma ne priznava škofom nikake avtoritete v političnih rečeh. To je jedna tistih programatičnih točk, po katerih se narodna stranka bistveno razlikuje od klerikalne stranke, in če je gospod Koblar vzlic temu iz rok narodne stranke prevzel državnoborski mandat, je bila dolžnost njegova, ukloniti se tudi temu načelu in se po njem ravnan.

Tega pa gospod Koblar ni storil. Komaj je bil izvoljen v državni zbor in ga je škof poklical na odgovor, ker je kandidoval brez škofovega dovoljenja, se je gospod Koblar podvrgel. Dotična njegova, v „Slovenec“ oficijelno priobčena izjava, je narodno stranko osmešila in oškodila njen ugled. Splošno se je priznavalo, da je gospod Koblar postopal sicer diplomatično ali ne tako, kakor bi bil moral postopati po načelih narodne stranke in kot poslanec te stranke.

Ali tudi pri predstojajočih volitvah ni hotel gospod Koblar spoznati, da je glede škofove avtoritete prišel navskriž z narodno stranko, hotel je iti celo dalje, nego pri prvi volitvi. Hodi li še pred volitvijo vpraševati škofa, mu li dovoli kandidovati in njegove izjave v izvrševalnem odboru narodne stranke so pričale, da misli kandidovati samo, če mu škof dovoli.

S takim postopanjem se narodna stranka re more in ne sme sprijazniti. Ako hoče kdo, da ga narodna stranka dvigne na ščit, se mora pred vsem in brezpogojno podvreči njenim načelom in ne sme nič storiti, kar bi bilo proti tem načelom, ako je pa dotičnik odvisen, mora ali to odvisnost prezreti in biti pripravljen na eventualne posledice ali pa naj se ne sili v politiko.

Tako velela narodni stranki njena čast in prav zagledatelj je bilo potrebno, da je od gospoda

Koblarja zahtevala, naj podpiše njen program, česar pa ta ni hotel storiti. Kaj bi storilo društvo „Sloga“, ako bi Mahnič ali Pavlica zahtevala, naj ju kandiduje, naj plaša troške za agitacijo in naj jima pomaga do mandata, programa pa bi ne hotela podpisati? Brez dvoma bi „Sloga“ postopala isto tako, kakor je v Koblarjevem slučaju postopal izvrševalni odbor narodne stranke.

Razpora mej Koblarjem in narodno stranko pa ni prouzročilo jedino nesoglasje glede programa, izvrševalni odbor je bil še iz drugih, taktičnih razlogov primoran, opustiti misel na kandidacijo gospoda Koblarja.

Stranka je svoj čas kandidovala g. Koblarja v mestih in trgih največ ker je pričakovala, da se pri splošnih državnoborskih volitvah iz tega volilnega okraja prostovoljno umakne v kmetijske občine notranjske, kjer bi imel mnogo upanja na zmago, dočim se je že pri prvi volitvi pokazalo, da ima v mestih odličnih nasprotnikov, kateri se vzlic preteči nevarnosti takrat niti volitve udeležili niso, samo ker nikakor niso hoteli glasovati za gospoda Koblarja.

Ko so sedaj člani izvrševalnega odbora vprašali g. Koblarja, bi li kandidoval v notranjskih kmetijskih občinah, kjer bi lažje zmagal nego vsak drugi kandidat, kjer bi bila prav njemu zmaga uprav zagotovljena, je g. Koblar to kratko malo odklonil. Povedal je, da je pač že sam mislil na ta mandat, in bil radi tega tudi pri škofu, a ker mu je škof rekel, da hoče klerikalna stranka na vsak način prav notranjski mandat dobiti v svoje roke, zato da on v tem okraju ne more kandidovati. Lahko si je misliti, kako je bil izvrševalni odbor narodne stranke osupnjen, ko je izvedel, da misli g. Koblar kandidovati v imenu narodne stranke le tam, kjer mu to dovoli škof, voditelj klerikalne stranke, prav kakor da ima škof disponirati tudi že glede kandidatov narodne stranke! Še bolj se je pa izvrševalni odbor začudil, izvedši, da še niti gotovo ni, hoteli gosp. Koblar sploh prevzel kak mandat. G. Koblar je namreč na vprašanje, kaj misli storiti, če bi mu škof prepovedal kandidovati v mestih in trgih notranjskih in gorenjskih, odgovoril, da tega še ne ve! Narodna

LISTEK.

„Matica Slovenska“.

Zgodovina slovenskega slovstva III. del.

Spisal prof. dr. K. Glaser.

Dela, ki je za vsak kulturni narod velike važnosti, in čegar izvršitev je prevzela „Matica Slovenska“ ter jo poverila prof. dr. K. Glaserju, „Zgodovina slovenskega slovstva“, dobili smo letos III., torej predzadnji del. — Ta snopič obsega Bleiweisovo dobo od 1848.—1870. leta, ki pa ni završena v tem zvezku, temveč bode najbrže tvorila še jeden del zadnjega zvezka, v katerem misli gospod pisatelj obdelati zlasti novejšo — Stritarjevo dobo. Tam bomo tudi menda dobili mnogobrojne opazke in notice, katere nam obljublja obilica znamenj v letošnjem zvezku.

V „Predgovoru“, obsežajočem 7 strani, je obrazložil (prof. Glaser) nazore, ki ga vodijo, ko piše to knjigo, pa tudi vzroke, vsled katerih se je lotil tega dela, češ, „da mu dajejo povod k temu raznovrstne ocene prvega in drugega zvezka te zgodovine slovenskega slovstva“. — V koliko se mu je to „obrazložjenje“ v precej dolgem predgovoru, v katerem govori o raznih predmetih in

marsičem povsem nepotrebnem ter podaja nazadnje še našim politikom miroljubno in slovo priporoču jočo lekcijo, posrečilo, o tem ne maram razpravljati na tem mestu, ker se mislim obširneje baviti s „predgovorom“ v „Ljubljanskem Zvonu“.

Na čelo je pisatelj zopet postavil „Zgodovinski pregled od 1848. do 1870. l.“, kar se mora vsekakor odobravati; samo malo več zveze bi bilo želeli mej tem zgodovinskim pregledom in našo literaturo. Zato bi ne bilo treba omenjati notranjih, specijelnih dohodkov raznih držav Francije, Nemčije, Rusije ali Italije, ki niso imeli nikakega upliva na naše slovstvo in deloma tudi ne označujejo tedanjih duševnih smerij. Pač pa bi se lahko natančneje označili rezultati političnih dogodkov in vodilne ideje, ki so neposredno uplivala na razvoj literarnega življenja. Drugi oddelek „Pojavi slovenskega življa v društvih, zborih, v šolah in v gledališču“ nam slika preporod slovenskega naroda, njegove prve poskuse in napore, da priboji svojemu jeziku veljavo v šolah in javnih uradih, delovanje naših starih rodoljubov ter prve korake društvenega življenja, v katerem tiči tudi kal slovenskega gledališča. Ta del, ki se je g. pisatelju prav lepo posrečil, bo zanimal marsikoga, kateremu tudi slovstvo samo ni mar, ker nam opisuje prve boje in napore

rodoljubnih bojevnikov za kulturni napredek našega naroda.

„Slovstveni pregled“ (III odd.), ki je razdeljen v več pododdelkov: „narodno gospodarstvo“, „pesništvo in pripovedništvo“, „jezikoslovje“, „slovensko slovstvo“, „zemljepis in zgodovina“, „prirodoslovje“, „pravoznanstvo“, „bogoslovje“ in „družba sv. Mohorja“, nam podaja pregledno, žal, le preveč kurzorično in le statistično sliko literarnega delovanja, razdeljenega po gori omenjenih strokah. Za tem pa slede v IV. oddelku posamezni pisatelji. Opisani so, kakor pravi prof. Glaser sam, „v raznih skupinah po najbolj značilnih osebah in njihovih glasilih“, in sicer: a) dr. Janez Bleiweis s svojimi sodelavci pri „Novicah“, b) Luka Jeran in sodelavci „Zgodnje Danice“, c) Anton Martin Slomšek in sodelavci „Dobrotnic“, d) Davorin Trstenjak, e) „Slovenski Glasnik“ in njegovi pisatelji. Povsem dosleden v tem razporedjevanju pisatelj ni bil, zakaj v skupino f) (Davorin Trstenjak in posvetni pisatelji na Štajerskem) zašli so tudi: Korošca Matija Majar Ziljski in Andrej Einspieler, Karol Robida iz Kranjske i. dr. Omejiti jeden oddelek na posamezno pokrajino se mi nikakor ne zdi umestno, niti izvedljivo, kar je spoznal g. pisatelj sam. Saj g a je

stranka naj bi ga torej postavila kot kandidata, ne da bi vedela, boče li g. Koblar vzdržal kandidaturu, izpostavila naj bi se eventualnosti, da g. Koblar v zadnji uri umakne svojo kandidaturu in pusti stranko na cedilu, v katerem slučaju bi bil morda celo mandat notranjskih in gorenjskih mest prešel v klerikalne roke!

V takih razmerah je bilo popolnoma pravilno, da je stranka postavila g. Koblarja pred alternativo: ali hočeš biti z nami ali proti nam? Ako hočeš, da te kandiduje narodna stranka, potem se postavi odločno na njeno stališče, podpiši njen program in drži se ga tudi glede škofa, kot zvest pristaš, sicer se moremo več s tobaj hoditi.

Nobena stranka na svetu bi ne hotela izročiti zanesljivega mandata možu, kateri neče ali se ne upa biti njen pristaš, in ker gosp. Koblar ni hotel stranki dati nikakega zagotovila, da hoče kandidovati na podlagi narodnega programa, so čast in taktični oziri velevali narodni stranki, da je pretrgala vsako zvezo z gosp. Koblarjem, toliko bolj, ker je opravičeno domnevala, da hodi roko v roki z najnovejšo stranko zoper narodno stranko, kar je vse prej nego lojalno.

Državnozbornske volitve.

Volitve na Notranjskem. Z ozirom na mnoga vprašanja glede kandidata narodne stranke za mandat notranjskih kmetijskih občin smo poblašeni naznaniti, da sta se kot kandidata oglasila dva gospoda. Zviševalni odbor se ni še na nobeno stran odločil, nego je sklenil, postaviti kot kandidata tistega, za katerega se izreče večina narodnih volilnih mož.

Volitve volilnih mož. „Slovenec“ se drži še vedno stare, že opetovano ožigosane in osmešene taktike, še vedno poroča o zmagah tudi iz taci krajev, kjer je njegova stranka propadla, a če že vseh izvoljenih mož ne more proglasiti za svoje pristase, jih proglasi vsaj nekaj. Tako pustolovstvo se samo sedi. — Iz Mokronoga se nam brzojavlja: Narodna stranka je zmagala v obeh kurijah. — Iz Drage se nam poroča: V peti kuriji in v volilnem razredu kmetijskih občin sta izvoljena po dva zanesljiva narodnjaka in sicer soglasno. — Iz Litije se nam javlja: V Kotredažu so bili v obeh volilnih razredih izvoljeni narodni volilni možje in sicer jednoglasno. Navdušenje je bilo veliko. Klerikalna stranka se volitvo niti udeležiti ni upala.

Z Dolenjskega se nam piše. V naših mestih žive volilci prav mirno. Ne pozna se skoraj, da bodo volitve. Kakor so že v Metliki meščani pokazali, ko so v tolikem številu s 134 proti 15 klerikalnim glasovom mirno klerikalce deli na stran, tako so storili tudi Novomeščani in tako se zgodi tudi še v drugih naših mestih pri volitvi volilnih mož in potem pri volitvi poslanca za mestne skupine. Toda na deželi imajo volitve vse drugo lice. S prižnice se sliši le upitje o groznih „liberalcih“ in socijalistih. Mirna beseda se ne sliši, mirno, ljubezen kazoče duhovniško lice se ne najde na nobeni kci. V nedeljo jutraj, pri opravi ob 10. uri in popoldne je bilo malone povsod isto

prav ta okolnost prisilila k nedoslednosti, da je moral iz drugih ozirov uvrstiti omenjene pisatelje v Trstenjakovo skupino. Pač pa se mora odobravati, da se obdelajo sotrudniki jednega podjetja skupno v jedni skupini, ker je na ta način vsaj nekoliko označena smer njihovega delovanja. Zakaj se ni skupina d) imenovala po glavnem zastopniku? Dobrodošla bi bila tudi razdelitev po značilnejših delih v pripovedovalce cerkvene (nabožne) in posvetne vsebine, pa v pesnike (tirike, epike itd.)

V posameznosti se tukaj ne moremo spuščati. Želeli bi pa vsaj nekoliko markantnejših in značilnejših slik posameznih važnejših pisateljev, kakor so Koseski, Toman i. dr. Slikani so vsi preveč mehanično in medlo, vsi skoro po jednem kopitu.

S stališča, katero je zavzel g. pisatelj na II strani, predgovora piše: „Prva naloga slovenske zgodovine pa je ta, povedati, kaj so napisali posamezniki“, moramo priznati, da je prof. Glaser častno rešil svojo nalogo! Toda prav temu njegovemu stališču bi se dalo marsikaj ugovarjati in prav to je tisto kočljivo, važno vprašanje, v katerem se je ločila kritika prvih dveh zvezkov Glaserjeve zgodovine od mnenja gospoda pisatelja.

upitje in kapucinca iz Wallensteinovega tabora je videti v tako krasnih eksceplarih, da se naj le igralci dvornega gledališča, ranjki Meissner, ali Schöne pred njimi skrijejo. In ta vaša „nesramna hiša“ v Ljubljani! Že tri nedelje jo naši pridigarji pri vseh cerkvenih opravilih mesarijo! V nekem samostanu morajo učenke vsako uro vstati s sedežev ter moliti za srečne volitve. Kar je pametno na deželi, se ali posmehuje tem pojavom politične strasti, ali pa tožno vzdihuje, da to ni več kršanski nauk in da duhovniki niso več pri zavesti. Mej tednom letajo duhovniki od vasi do vasi ter rotijo ljudi. Dekan v Št. Jernju in njegov kapelan že tri tedne nista mirno spala in jedla in še drugače krotka, mirna narav šmihelskega župnika pri Novem mestu je postala nervozna. Zakaj, zakaj vendar taka gonja, taka razburjenost v duhovnikih, vprašajo možje, vprašajo ženske in tudi otroci? Morebiti je ta razburjenost dobra. Težko se naš kmet privadi, da izvršuje svoje volilne pravice; ti naši „kapucini“ ga bodo privadili jo „izvrševati“ in pride čas, ko bo jel ločiti mej farovškim in svojim gospodarstvom, saj ga že vroča lica njegovih pridigarjev delajo pazljivejšega. Že se norčajejo iz teh kapucinad in kapucinov. Pa če to ne gre na račun onega, kar je kmetovalcu zmiraj sveto bilo, na račun verskega čuta, je vprašanje, ki je že danes lahko stavimo!

Iz Dobropolj se nam piše: Dne 19. t. m. je bila pri nas volitev volilnih mož. Volitev ni za naše „katoličane“ dobro iztekla. To se pravi, katoličani smo tod vsi, ali patenta nimamo vsi, patent imajo le tisti, ki so našli milost pri vodstvu naše kmetijske zadruge in bralnega društva. To vodstvo hoče imeti svoje posebno stranko, tako katoliško, da niti „Sl. Narod“ ne sme v njene prostore. V nedeljo je bila pri nas velika slovesnost. Z leca se je čital pastirski list in popoldne je bilo razpostavljeno „Najsvetejše“ za srečni izid volitev. Ravno isti dan je bila v Robu veselica s petjem in tombolo. In naše klerikalno društvo je priredilo izlet v Rob, prav isti dan in ravno ob istem času, ko je bilo doma izpostavljeno „Najsvetejše“ za srečni izid volitev. Z društvom je šel kot pevovodja tudi kapelan g. Traven. Ni čuda, da je potem s svojo kandidaturu za volilnega moža iz pete kurije — propal! Tudi se nam nepotentiranim katoličanom jako čudno zdi, da so sicer tako klerikalni Robarji, kateri se navadno silno ponašajo s svojo versko gorečnostjo, priredili račeno veselico koj prvo nedeljo po smrti svojega župnika. Vžlic tem „liberalnim“ sredstvom so bili pri volitvi volilnih mož izvoljeni možje, ki imajo srce na pravem mestu in so uneti za blagor ljudstva, če tudi ne trobijo v klerikalni rog.

Jako zanimiv bode volilni boj v farlanskih kmetijskih občinah. Ondu kandidujeta dva duhovnika drug proti drugemu. Katoliška stranka kandiduje dr. Fanduttija, semeniškega profesorja. Dosegla je bila celo, da je bil nadškof prepovedal kandidovati nasprotnemu kandidatu Adamu Zanettiju. Toda njih namen se ni posrečil. Liberalni Italijani so sedaj proglasili Zanettija za svojega kandidata in tudi

Zato mislim, da se je dr. K. Glaser prav po nepotrebnem drgnil ob pokojnega dra. V. Oblaka in mene, očitajoč nama krivično in celo nepriemito kritiko. Gosp. pisatelj je pač videl tam nasprotstvo in zlobnost, kjer sta bila v istini le dober namen in stvarnost, o nasprotstvu pa niti sledu!

Priznati moramo: tudi III. zvezek Glaserjeve zgodovine hrani ogramno veliko bio- in bibliografskega materiala in bo dobro služil kot vir in podlaga literarno historičnim razpravam, bavečim se s posameznimi pisatelji (monografijami) ali celimi strujami. Pripoznati pa moramo tudi vsi, da je imel gospod pisatelj mnogo, mnogo truda in napora z nabiranjem, sestavljanjem in razvrščanjem tega obširnega, po raznih publikacijah in perijodičnih listih raztresenega materiala ter smo mu za ta njegov trud prav odkrito in od srca hvaležni! Hvaležnejši pa mu bomo še, ako se bo v zadnjem delu postavil na drugo stališče glede naloge literarne zgodovine; saj ga bodeta k temu vabili zanimiva novejša Stritarjeva in najnovejša doba! Potem bomo tem nestrpnnejše in radovednejše pričakovali zvršetak Glaserjevega obširnega dela.

Na Dunaju, dne 18. februarja 1897.

Fr. Vidic.

dosegli, da mu je nadškof dovolil kandidovati. Po Farlaniji pa posebno agitujejo proti njemu, da je Zanetti neki prijazen tudi Slovincem, kar bi bil v očeh Italijanov seveda neodpustljiv greh.

V Istri se volitev volilnih mož suče nekda še precej ugodno za Slovane. Upanja je jako mnogo, da zmagajo v peti kuriji dr. Laginja. V Pulju je izvoljenih 20 volilnih mož za Laginjo.

V trgu Müzzuschlag na Štajerskem zmagali so socijalisti pri volitvi volilnih mož za peto kurijo s 8 kandidati proti krščanskim socijalistom. — V Celju so zmagali socijalisti s 13 volilnimi možmi s pomočjo Nemcev. V Radgoni zmagali so liberalci, na Tebarjih socijalni demokratje.

Mladočeški volilni oklic naglašja, da je češko vprašanje zopet na dnevnem redu v Avstriji. Slišijo se že tehtni glasovi, da se rešitev tega vprašanja več ne sme odlašati in se morajo zadovoljiti vsaj nekatere češke želje. Tudi obstoji trdna vez mej Čehi na Češkem, na Moravskem in v Šleziji in s tem je napravljena podlaga za narodno in državno-pravno skupnost. Smoter mladočeške politike je popolna enakopravnost češčine v vsem javnem življenju in obnovljenje samostojnosti dežel češke krone v okviru avstroogrske države. Glede pogodbe z Ogersko pravi oklic, da se bodo Čehi najodločneje upirali, da bi se še nadalje obdržale sedanje razmere. Raje bodo glasovali za popolno ločitev Ogerske od Avstrije v gospodarskem oziru, nego bi pa glasovali za pogodbo, s katero se ne bi izboljšale sedanje razmere. Sprava z Nemci bi se lahko izvela, da le poslednji hočejo priznati obema narodoma jednako pravico v nerazdeljeni kraljevini.

V Toplicah na Češkem bil je hud volilni boj. Voljenih je za peto kurijo 84 socijalnodemokratskih, 2 liberalna in 2 krščanskosocijalna volilna moža.

V Bludencu na Predarlskem so zmagali pri volitvah za peto kurijo nemški liberalci z veliko večino vzhic prizadevanju krščanskih socijalistov in socijalnih demokratov.

V Ljubljani, 23. februarja.

Petdesetletnica ogerske ustaje. V ogerski zbornici poslancev je bil poslanec Kossuth predlagal, naj se letos slavi petdesetletnica ogerske ustaje 1848. in 1849. leta. V soboto je zbornica ta predlog odklonila. Zanimivo je pa, kako je miniaterski predsednik in ogersko vladno časopisje pobijalo ta predlog. Niso se upali odločno izreči proti njemu, samo umesten se jim ne zdi. „Pester Lloyd“ se celo upa trditi, da se ne more reči, da bi predlog bil naravnost neopravičen. Vidi se, da so vse ogerske stranke jednako sovražne proti Avstriji, samo nekatere malo očitneje to pokažejo, druge pa iz političnih ozirov to še malo prikrivajo. Ti dogodki bi pač morali odpreti oči odločilnim krogom na Danaju, kam vodi pospeševanje madjarstva.

Pomnoževanje ogerskih Rumunov. Ogerski poslanec Werno je ta dni v zbornici s številkami dokazoval, da se Rumuni na Ogerskem jako množe. Opirajoč se na ljudska števila do 1821. leta nazaj je dokazoval, da so znatne rumunske manjšine celo v krajih, kjer nekdanj še ni bilo nobenega Rumuna. Seveda ta madjarski poslanec z nemškimi imenom je iz tega sklepal, da ni res, da bi se Rumuni zatirali na Ogerskem. Seveda v resnici je pa povse drugi vzrok. Znano je, da se noben narod tako počasi ne množi, kakor madjarski. Ko bi se Slovani in Rumuni ne pomadjarovali, bi že davno Madjarov ne bilo v Evropi. Iz števil, katere je navajal omenjeni poslanec, pa Madjari lahko posnamejo, da so preslabi, da bi zatrli druge narodnosti.

Kmetško vprašanje na Ogerskem. Pri generalni debati o poljedelskem ministerstvu je v ogerski zbornici poslancev se tudi govorilo o tem, kaka nevolja vlada mej ogerskimi poljedelskimi delavci in da to utegne postati nevarno za družbini red. Grof Karolyi je predlagal, naj bi vlada nakupila nekatere grajsčine, jih razdelila in delavcem dajala v najem. Ravno tako naj se na tak način fidejni komisi in posestva mrtve roke narede dostopna malim ljudem. Govornik se je z vso odločnostjo izrekel proti vsem izjemnim naredbam proti delavcem. On je proti temu, da bi se dovoljevale premije za izvoz žita. Ta govor je osupnil večino zbornice. Pobijal ga je Štefan Tisza, kateri je tako

postal zagovornik premoženja mrtve roke, kar bi od Tiszove klike ne bili pričakovali.

Turčija je nekda sklenila na Kreta odposlati v jednem mesecu 35 vojnih ladij. To se gotovo ne zgodi. Prav gotovo ni, da bi velevalisti dopustile Turčiji s svojimi ladjami hoditi okrog Krete, poleg tega se je Turkom bati grškega brodovja, ki je mnogo boljši nego turško. Turške ladje so največje stare in moštvo tudi ni izurjeno. V Makedonijo mislijo Turki odposlati 250 batalijonov, da bodo preprečili ustanek. V Carigradu so namrač izvedeli, da se Bolgari in Srbi v Makedoniji pripravljajo za ustanek. Največja težava, ki ovira Turke v njih gibanju, je ta, da so blagajnice prazne. Da vojake nekoliko potolažijo, da se ne spuntajo, če bi jih bilo trebe rabiti, so jim te dni za jeden mesec izplačali plačo, a za dobrega pol leta so jim še vedno na dolgu.

Jezikovna enakopravnost v Belgiji. Mej Flamanci je silno velika jeza na belgijski senat, ki je zavrgel predlog, da naj bode v Belgiji flamanščina popolnoma enakopravna s francoščino. Posebno jih jezi, ker so glasovali proti temu predlogu nekateri klerikalni senatorji, ki so izvoljeni s pomočjo flamskih glasov. Začela se je mej Flamanci velika agitacija proti senatu. Nemški listi se potegujejo za Flamance. Mi tudi priznavamo opravičenost flamskih zahtev, a vendar se moramo čuditi, da se Nemci zanjo ogrevajo. Flamanščina še daleč nima take literature kakor češčina ali poljščina, a v Avstriji vendar Nemci vedno trdijo, da ne more tema jezika priznati enakopravnosti z nemščino, ker v kulturnem oziru z njo nista jednako vredna. Mari je flamanščina jednako vredna s francoščino?

Dopisi.

Iz logaškega okraja, 21. februarja. Do vršene so v logaškem okraju volitve volilnih mož za V. skupino in za kmetske občine. Veliko razburjenje in huda gonja vladala sta po marsikaterih občinah in župnijah vsled pritiska klerikalne stranke. Marsikateri klerikalec brusil in trgal je podplate po cel dan po vaseh — letal od hiše do hiše ter priganjal in prigovarjal ubozemu kmetu, naj se udeleži volitve ter voli z njegovo stranko. Vse se je pora bilo v te namene, spovednica, leca, molitve, da celo Najsveteše so je izpostavilo za srečen izid volitve. Klerikalcem se je tudi v marsikaterem kraju posrečilo vloviti na svoje linance nekaj kalnov in kukavci. Mej kalini pa ni zastopan samo kmetiški stan — kaj še — tudi obrtniki in trgovci — katerim v venko korist osnujejo njih voditelji konsumna društva, vjeli so se, kakor cipe na ljubljanskem barju v nastavljeni jani mreže. Žalibog, da se še vedno nahajajo taki ljudje — kateri — ako se jim poreče: „Jutri bodo zopet križali Boga“ — to tudi verjamejo. A vzlic temu se lahko reče, da se je po Notranjskem jelo svitati. Zadnji pastirski list avstrijskih škofov pa ni povsod naredil dobrega utisa. Ljudje so, ko se jim je pastirski list čital, kimali z glavami, se posmehovali in zabuj cerkve jezeč se besedili: „Kaj pa nam prebirajo o teh volitvah po cerkvi, mesto da bi nam pripovedovali kaj o božjih rečeh?“ No, pa vsaj je marsikateri župnik takoj uvidel, da je boljše, ako preneha s čitanjem pastirskega lista. Tako se je pripetilo v neki rovtarski vasi, da je dotični župeik boroš pastirski list, dejal: „Pa kaj vam bom to prebral, saj vas vidim, da tega še razumeta ne“. Pri izpraševanju, ko jim je delil listke, opominjal je vsacega posebej, da družega ne sme voliti kot volilnega moža, nego taistega, katerega mu bo on ukazal. Povedal mu jih je vse z imenom. In kaj je dosegel ta gospod? Na dan volitve se je prepričal, koliko somišljenikov ima v svoji župniji in koliko zaupanja pri volilcih. Izvoljeni so bili sami narodni volilni možje — niti on sam ni volilni mož. To je zanj poraz, a za volilce častno! Zopet v drugi župniji bral je dotični župnik raz leco pastirski list, a na-jedenkrat prenehal ter rekel: „Kaj vam bom neki to prebral, vsaj vidim, da v naši fari ni nobenega moža več!“ In res — na dan volitve izvoljeni so bili samo možje narodne stranke. Bolje pogodil je gospod Janez. Ta pa se je podal nedeljo pred volitvami v sosedno farno, sklical tam shod ter zbranim ljudstvu jako črno risal liberalce, trdeč, da hočejo že zopet povišati uradnikom plače — katere so sedaj itak že previsoke. Ob konci svoje propo-vedi pa je rekel: „Možje! Tedaj vi volite z nami — recite: ja! in truma mož mu odgovori. A ker mu to ni bilo dovolj, zaukazal je, da naj dvignejo somišljeniki roke. In res se pokaže nekaj rok. Na to predstavi volilne možje rekoč: — Vaša volilna moža sta: Vaš prečastiti gospod župnik N. N. in pa jaz gospod Janez. V svoji lastni veliki župniji pa meče kar s kronami krog sebe, trdeč, da kdor mu dokaže, da je on kaj pritiskal na volilce, izplača mu rad takoj 200 kron. Mož mora biti jako bogat na kronah, kajti vsak otrok mu lahko dokaže, da ima on za vsako volitev vedno pripravljene barvane, z imeni volilnih mož tiskane listke, katere sam nosi po hišah ter pri tej priliki pritiska na ljud-

stvo. Lahko se širakousno obeta 200 kron, a vprašanje je, kdo jih bo plačal? Vsaj se poznamo, gospod Janez! V resnici, vsakovrstna sredstva uporabljajo, da bi le našega ubozega kmeta vzdržali v temi in nevednosti. Kolik trn v peti jim je ljudska šola in pa zavedno naše narodno učiteljstvo, katero vzgojuje izročeno mu mladino v verskem, dinastičnem, zraven pa v pravem narodnem duhu. Ako ni učitelj starodolni mežnar (kar jih je še nekaj — žalibog) in ne trobi s svojim župnikom in kaplanom v jeden rog — ožigosa ga na leci ali pa še celo izpred oltarja. Tako se je pripetilo tudi v neki vasi na Notranjskem, kjer se je dotični župnik, bravši pastirski list skopal še na ondotelega uzornega, vsega spoštovanja vrednega nadučitelja, ter dejal: „Ja, ja, taka je dandanes naša šola, — kar jest dopoldne v šoli sežidam, to mi popoldne učitelj vse podere“. — Ta gospod, dasiravno že precej star, še do danes ne ve, da ima ljudska šola vse svoje knjige spisane in sestavljene na podlagi sv. katoliške vere. Vprašati se ga le more: Kaj pa Kopanj, Črni vrh nad Idrijo, Leskovec. Ali morda treba še kaj fakt? Naj li ljudski učitelj spočtuje in ceni takega sotrudaika v svoji šoli? Ako bodo župniki in verski učitelji na tak način skušali izpodkopavati ljudskemu učitelju njegovo stališče, jemati mu pred ljudstvom in izročeno mu mladino ugled in zaupanje — potem je treba, da se tudi slovensko učiteljstvo tesno oklene drug drugu ter pogumno dela proti vsem nakanam in naporom nasprotnikov, posebno sedaj, ko je tudi naučno ministerstvo uvidelo, da je učiteljstvo jako važen faktor, s katerim je treba računati ter izdalo zadnji velevažni ukaz, zedavajoč volitve in učiteljstvo. Ako bode narodno učiteljstvo tudi zunaj šole s svojo prepričevalno in odkritosrčno besedo priprato ljudstvo bodilo, napeljavalo k izomiki in napredku, potem bode ugasnila skoraj ta kuga, katere se še bliati po nekaterih krajih naše lepe domovine in narod slovenski gledal bode jednokrat s ponosom na svoj napredek in tudi svoje — učiteljstvo

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. februarja.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) imela bo v sredo dne 24. februarja t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dverani javno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Poročilo o završenih dopolnilnih volitvah. 4. Volitev zborničnega predsedstva za leto 1897. 5. Poročilo o prošnji vodstva obrtne strokovne šole v Kočevji, da bi bila to opravičeno izdajati sposobnostna spričevala za mizarski obrt. 6. Poročilo o prošnji trgovcev v Ložu za premembo določil o nedeljskem počitku. 7. Poročilo o dopisu c. kr. deželne vlade, ki vpraša zbornico, če bo podpirala strokovno šolo v Kočevji, tudi če se ta podpravi. 8. Poročilo o prošnji cerkvenega predstojništva v Bučki za povišanje svjskih pristojbinskih tarif za ondote semnje. 9. Poročilo o dopisu mestnega magistrata ljubljanskega glede vrstitve mehanikarjev v zadnjo kovinskih obrtov. 10. Volitev zastopnika v odbor obrtne nadaljevalne šole v Kamniku. 11. Poročilo o prošnji za podelitev dopustila za ustanovitev zavarovalne pisarne v Ljubljani. 12. Poročilo o prošnjah učencev in učenk na c. kr. strokovnih šolah v Ljubljani za podelitev ustanov. 13. Poročilo o dopisu c. kr. dež vlade glede nekega delavskega in meznega prepira. 14. Poročilo o povabilu občinskega sveta celovškega k shodu glede druge železniške zveze s Trstom.

— (Anton vitez Laschan t.) Včeraj je umrl zadnji nemški župan ljubljanski, gospod Anton vitez Laschan Moorland, rojen leta 1811. v Metliki. Pokojnik je bil dolgo vrsto let političen uradnik na Kranjskem, l. 1848. je bil je bil poslanec v Frankfartskem parlamentu, kot upokojeni vladni svetnik pa član ljubljanskega obč. sveta in v letih 1874. do 1882. župan stolnega mesta. Pokojnik je bil častni meščan ljubljanski, vitez reda železne krone in Franc-Jozefovega reda. Naj v miru počiva!

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes se bode pela opera „Trubadur“, v četrtek bode premijera operete „Lepa Helena“, v soboto pa se bode ponavljala „Lepa Helena“ in sicer na korist naše izborne subrate gospodične Polakove.

— (Poročil) se je g. Josip Gruden, c. kr. poštni asistent z gđ. Ivanko Polajnarjevo iz Sore. Čestitamo!

— (Velika Sokolska maskarada.) Kakor vsako leto, tako bode gotovo tudi letos Sokolska maskarada jedna najlepših in najživljnejših pred-pustnih veselje. Pomnoženi odbor se reno trudi, da se bode maskarade udeležilo tudi večje število skupin, posebno taci, ki bodo obudile mnogo smeha. Po polnočji in sicer ob 1. uri priredil se bode veliki spreved prerano umrlega priljubega in predrazega klativiteza Pusta pl. Kurenta, kateri je posebno to predpustno dobo hudo razsajal v „Na-

rodaem domu“, kjer tudi izdihne svoj nemirni duh. Spreved pomikal se bode iz gornjih prostorov po „stopniških ulicah“ na „galerijski trg“ in od tam na „Sokolski trg“ kjer se „zadnji ostanke“ polože v posebno rakev. Izvirni ljubljanski Kurentov „žalojoči konj“, takozvana „Brna“, se je že našel in se tudi udeleži spreveda; da bode znal pravilno stopati, ker je po dolgem odmeru že pozabil in tudi nekoliko zdijval, ga na novo pripravljajo „dresira“ veliki mojster Čanč. Vse drugo javljajo „parte“, katere se razdele vsem sorodnikom, prijateljem in častilcem. Vabilo na Sokolovo maskarado se že razpošiljajo po običajnem imeniku. Kdor bi slučajno ne prejel vabila, pa bi tudi rad udeležil se maskaradne veselice, blagovoli se oglasiti pri odboru „Sokola“ pismeno ali pa ustmeno, kjer bode dobil potem na ime glaseče se vabilo. Sploh se javno razglašajo, da je vstopnice moči dobiti jedino le proti izkazu na ime glasečega se vabila, ker se niti pri predprodaji, niti na večer vršeče se maskerade pri blagajnici vstopnica ne bode izročila, ako dotičnik ne pokaže poslanega mu vabila.

— (Slovensko bralno društvo v Kranju) priredi v svojih prostorih v nedeljo dne 28. februarja maskarado. Začetek ob polu 9. uri z večer. Ustopnica: Članom 20 kr., nečlanom 40 kr. za osebo; nekostumovani, izvemši gardedame, plačajo 20 kr. globa. Ustop dovoljen je le z ustopnico, ki se dobi pred veselico pri društvenem odborniku g. G. Erženu, na veselici večer pa pri blagajni. Maskam priporoča se, da si ustopnice preskrbe že prej, če se hočejo pri ustupu izogniti demaskovanju pred jednim odbornikom.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše: Plesni venček z igro in petjem, katerega je priredil „Zagorski Sokol“ v nedeljo dne 21. t. m., pokazal je, da se v Zagorji lahko kaj stori, treba je le dobre volje, požrtvovalnosti in vztrajnosti. Igra „Dva zeta“, ki so jo igrali gospica Poljšakova in gg. Badura, Poljšak, Tausar in Ravnhart, ugajala je občinstvu. Igrali so vni prav dobro, zlasti pa gospica Poljšakova, dasi je prvokrat nastopila. O petju, katero cand. jur. gosp. Sterle iz prijaznosti šele komaj pol leta podučuje, izreklo se je vse pohvalno. Da da tudi ples ni zaostal, to je po sebi umavno. Počastili so nas gostje iz Ljubljane, Litije in Trbovelj. Skratka, bilo je prav prijetno, in vsem, ki so kaj pripomogli, srčna hvala.

— (Goriški deželni zbor) Vsled izstopa slovenskih poslancev je postal dež zbor nesklepečen in ker se slovenski poslanci niso hoteli vrniti, je vlada včeraj zaključila deželnozbornsko zasedanje.

— (Kapituacija tržaških konservativcev) Navzlic Reineltovim tisočakom in Raadlinjevemu pritisku so tržaški konservativci pri občinskih volitvah v III. razredu popolnoma pogoreli, tako, da se v I. razredu niti ne upajo, postaviti kandidatov. Posledica tega je, da bode občinski svet popolnoma v progresovskih rokah. S tem je konservativna stranka izginila iz javnega življenja in v Trstu si bodo stali odslej nasproti le dve stranki: izredutovci in Slovenci.

— (Odlikovanje) Podpredsednik najvišjega računišča grof Anton Pace je imenovan tajnim svetnikom.

Brzjavke.

Vipava 23. februarja. Narodna stranka je zmagala v Podkrajju in Planini.

Zagorje ob Savi, 23. februarja. Pri današnji volitvi volilnih mož v kmetskih občinah je zmagala narodna stranka proti socialistom. Klerikalci se volitve niso udeležili.

Dunaj 23. februarja. Cesar je delavcu v predilnici v Ajdovščini Antonu Repiču podelil srebrni zaslužni križec.

Dunaj 23. februarja. Cesarjevo poto-vanje na Cap Martin se je zopet prelozilo in sicer na ponedeljek.

Dunaj 23. februarja. Ministerski pred-sednik grof Badeni se je v imenu vlade zahvalil s posebnim pismom baronu Chlumeckemu za njegovo delovanje kot predsednik poslanske zbornice.

Inomost 23. februarja. Včeraj je bil v mnogih krajih potres.

Atene 23. februarja. 5000 ustašev naskakuje Heraklejon, 2000 ustašev pa Kanders. Avstrijska oklopnica „Štefaniya“ je s tremi torpedovkami prišla v Kanejo.

Kaneja 23. februarja. Ustaši se približujejo mestu. Mornarji nemških ladij čuvajo poslopje nemškega konzula.

Pariz 23. februarja. Nocoj je bila velika demonstracija za Grško. Udeležilo se je nad 4000 oseb.

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in
kr. Vis. prejasne gospe prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje
Štefanije.
Steklenica velja 20 kr. 1 (44—8)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ivana Penketa posestvo v Nadanjem selu in Antona Mauerja posestvo v Grobčah, oba dne 26. februarja v Postojini.
Jožefa Slabeta zemljišče v Dolenjem Logatcu, cenjeno 1530 gld, dne 27. februarja v Logatcu.
Janeza Makovca posestvo v Hrastniku, cenjeno 96 gld. 80 kr., dne 27. februarja in 27. marca na Brdu.
Posestvo vl. št. 7 in 319 v Gabrovcu (v drugič) dne 27. februarja v Metliki.
Jožefa Čiča zemljišče v Landolu, cenjeno 930 gld., dne 27. februarja in 27. marca v Senožečah.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. februarja: Stefan Teibel, blapčev sin, 6 mesecev, Poljanska cesta št. 57, tuberkuloza. — Tomaž Šerling, fužinar, 94 let, Cerkevne ulice št. 5, ostarelost. — Mihajl Muk, umirovljeni železniški uradnik, 75 let, Ulice na Grad št. 10, krvavenje ledvic. — Blaž Hafner, gostilničar, 83 let, Krakov nasip št. 10, ostarelost. — Alojzij Gajžlar, delavčev sin, 2 dni, Vodmat št. 92, božjast.
Dne 20. februarja: Neža Grahor, zasebnica, 74 let, Marije Terezije cesta, št. 10, pljučni emfizem.
V deželni bolnici:
Dne 15. februarja: Franc Novak, zidar, 25 let, jetika.
Dne 16. februarja: Anton Kavčič, gostič, 67 let, pljučni emfizem.
Dne 17. februarja: Lorenc Mrak, rudokop, 67 let, pljučni emfizem. — Simon Černe, delavec, 68 let, pljučni emfizem.
Dne 18. februarja: Juri Nadler, trgovski pomvčnik, 45 let, akutno vnetje členkov.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22	9. zvečer	747.0	2.9	brezvetr.	jasno	0.0
23	7. zjutraj	748.5	— 1.9	sr. svzh.	jasno	
"	2. popol.	747.9	7.6	sr. svzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 4.2°, za 3.7° nad normalom

Dunajska borza

dne 23. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101 " 15 "
Avstrijska zlata renta.	122 " 95 "
Avstrijska krona renta 4%.	101 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%.	121 " 80 "
Ogerska krona renta 4%.	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	947 " — "
Kreditne delnice	561 " — "
London vista.	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 68 1/2 "
90 mark	11 " 74 "
90 frankov	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	6 " 68 "

Gospodična ali vdova

ki je večša gospodinjstva, dobi takoj službo.
— Kje? pove iz prijaznosti upravnitvo „Slovenskega Naroda“.
(291—3)

Več
mizarskih pomočnikov
išče (280—3)

tovarna za pohištje Bothe in Ehrmann
v Zagrebu, Ilica 45.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane naznanja žalostno vest, da je častni meščan in bivši večletni župan ljubljanski, gospod

Anton vitez Laschan pl. Moorland

včeraj opoldne v 86. letu svoje starosti umrl.
Pogreb bode v sredo, dne 24. t. m., ob štirih popoldne od hiše št. 4 v Ključavničarskih ulicah na pokopališču k sv. Krištofu.
(311)
Bodi pokojnik priporočen v blag spomin!
V Ljubljani, dne 23. svečana 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Komi, učenec ali učenka

vzprejmejo se v večjo trgovino z mešanim blagom.
— Kje? pove upravnitvo „Slov. Naroda“. (289—3)

Stavbišče

na Tržaški cesti, v lepi legi, se prodaja tudi v manjših parcelah.

Kaj več pove Konrad Stöcklinger, na Rimski cesti št. 15 (309—1)

Lepo stanovanje

obstoječe iz 3 sob, shrambe, kuhinje in drugih pritliklin, se odda v najem ali takoj ali s 1. majem letos. — Vpraša naj se v Gospodskih ulicah št. 19 pri hišniku.
(295—2)

Stenografa

veščega slovenščine in nemščine ter „malega koncepta“, vzprejme takoj

Dr. F. Dominkuš

(304) odvetnik v Mariboru.

Jedino pristen BALZAM
(Tinctura balsamica)
iz angelia varuha lekarne in tovarne farmacevtskih izdelkov
A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odslej to oblastveno registrovano varstveno znamko.

Po zdravstvenem oblastvu preiskušeno in ocenjeno.
Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. **Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo!** Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepeh družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako pošto postaja na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57—8)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Št. 6843.

Razglas.

(310—1)

Da bo mogoče za V. kurijo razpisane volitve volilnih mož v Ljubljani brez posebnih težav in točno izvršiti, izpremeni se tuuradni razglas z dne 30. januarja letos, števil. 4027, glede časa in kraja teh volitev tako le:

Volitve volilnih mož vršile se bodo v Ljubljani **4. dan marca letos od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne in od 3. do 6. ure popoldne, v III., IV. in VI. okraju pa tudi 5. dan marca letos od 8. do 11. ure popoldne** v sledečih prostorih:

- Volilci I. okraja volijo vsi v mestni dvorani;
- v II. okraju volijo volilci z začetnimi črkami A do L v šolski sobi št. 16 c. kr. strokovnih šol; volilci s črkami M do Z v pritlični sobi na desni strani vhoda v Virantovi hiši.
- v III. okraju volijo volilci z začetnimi črkami A do G v šolski sobi I. a; volilci z začetnimi črkami H do L v šolski sobi II. b mestne ljudske šole na Zoisovi cesti; volilci z začetnimi črkami M do R v telovadnici velike realke in volilci z začetnimi črkami S do Z v letnem salonu hotela „pri Maliču“;
- v IV. okraju volijo volilci z začetnimi črkami A do G v šolski sobi III. a; volilci z začetnimi črkami H do L v šolski sobi III. b mestne ljudske šole v Komenskega ulicah; volilci z začetnimi črkami M do R v dvorani katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Komenskega ulicah; volilci z začetnimi črkami S do Z v dvorani Hafnerjeve pivarne na Sv. Petra cesti.
- volilci V. okraja volijo v šoli na Barji;
- volilci iz Vodmata volijo v šoli pri Sv. Petru v Ljubljani.

Za te volitve se ne bodo izdale volilcem nikake izkaznice.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

23. dan februarja 1897.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (15—4)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal v Anassee, Ischia, Gmunden, Solnograd, Klein-Roßling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; Selsthal v Solnograd, Amstetten, na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomosta, Bregana, Curih, Genova, Pariz; Klein-Roßling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyru, Pariza, Genova, Curiha, Bregana, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Ljubna, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 55 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prodajalka in pisarica

se išče za loterijo št. 28 v Radovljici.
(290—3)

200 stotov mrve

in raznovrstno mlinsko opravo

proda po jako nizki ceni (299—2)

J. Špalek v Kamniku.

Vsak kašelj } se temeljito
Vsaka hripavost } odpravi s pomočjo
s Krause-ja
katarnim uničevalcem
(dobrookusne konfiture). (144—5)

Zavoječki po 25 kr. se dobivajo v Ljubljani pri: Milanu Leustek-u, lekarna „pri Mariji Pomagaj“; Ubaldu pl. Trakoczy-ju, lekarna „pri enorogu“; Gabr. Piccoli-ju, lekarna „pri angelju“; J. Mayr-ju, lekarna „pri zl. jellenu“.

Ivan Marguč

stavbeni in pohištveni mizar
v Škofji Loki

izdeluje vse, kar se tiče stavbinskega in pohištvenega mizarstva, kakor okna, vrata, omare, postelje itd., potem ladnice (Eskästen), mizar-ske klopi po najnižjih cenah trajno in iz dobrega suhega lesa ter se priporoča sl. p. n občinstvu za v to stroko spadajoča dela. (293—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.